

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-250/12

Corporación Empresarial de Materiales de Construcción, SA
v.
Evropská komise

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chlorečnanem sodným v EHP —
Pozměňovací rozhodnutí zkracující zjištěnou délku účasti na kartelové dohodě — Výpočet výše
pokuty — Promlčení — Článek 25 nařízení (ES) č. 1/2003“

Shrnutí – rozsudek Tribunálu (druhého senátu) ze dne 6. října 2015

1. *Žaloba na neplatnost — Právní zájem na podání žaloby — Žaloba směřující proti rozhodnutí v oblasti hospodářské soutěže zkracujícímu zjištěnou dobu trvání účasti na protiprávním jednání a snižujícímu částku pokuty — Důvod směřující k dosažení částečného zrušení uvedeného rozhodnutí z důvodu porušení pravidel o promlčení — Přípustnost*

[Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 25 odst. 1 písm. b)]

2. *Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Fyzické nebo právnické osoby — Dopis podniku informující Komisi o záměru vzít na sebe hospodářskou odpovědnost za zaplacení pokuty — Omezení výkonu práva podat žalobu — Porušení základních zásad legality a dodržování práva na obhajobu*

(Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU; Listina základních práv Evropské unie, článek 47 a čl. 52 odst. 1)

3. *Hospodářská soutěž — Správní řízení — Částečné zrušení původního rozhodnutí vymezující pouze částku pokuty — Přijetí pozdějšího rozhodnutí částečně zachovávajícího pokutu původně uloženou žalobci — Posouzení promlčení na základě data přijetí původního rozhodnutí*

[Nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2 a čl. 25 odst. 1 písm. b)]

4. *Hospodářská soutěž — Správní řízení — Promlčení v záležitostech stíhání — Přerušení — Rozsah — Lhůta přerušená ve vztahu ke všem účastníkům protiprávního jednání — Pojem podnik, který se účastnil protiprávního jednání*

(Nařízení Rady č. 1/2003, čl. 25 odst. 3 a 4)

5. *Hospodářská soutěž — Správní řízení — Promlčení v záležitostech stíhání — Počátek — Trvajících nebo pokračujících protiprávních jednání — Den ukončení protiprávního jednání — Přerušení — Rozhodnutí poskytnout podmíněnou ochranu před pokutami — Rozsah*

[Nařízení Rady č. 1/2003, čl. 25 odst. 3; oznámení Komise 2002/C 45/03, bod 11 písm. a) až c)]

6. *Hospodářská soutěž — Správní řízení — Promlčení v záležitostech stíhání — Počátek — Trvající nebo pokračující protiprávní jednání — Den ukončení protiprávního jednání — Přerušování — Povinnost určit první žádost o informace za akt, který přerušuje běh promlčecí lhůty — Neexistence*

(Nařízení Rady č. 1/2003, článek 25)

7. *Soudní řízení — Návrh na zahájení řízení — Formální požadavky — Stručný popis uvedených žalobních důvodů — Obdobné požadavky pro výhrady uvedené na podporu žalobního důvodu*

(Jednací řád Tribunálu, článek 76)

1. V rámci žaloby na neplatnost vznesené proti rozhodnutí v oblasti hospodářské soutěže, přijatého Komisí po zrušení původního rozhodnutí Tribunálem a které původní rozhodnutí mění na jedné straně změnou zjištěné doby trvání protiprávního jednání a na druhé straně snížením částky pokuty, má žalobce zájem vznést žalobní důvod určený k tomu, aby bylo částečně zrušeno pozdější rozhodnutí, pokud jde o sníženou částku, jestliže mu uvedené zrušení může přinést prospěch.

V tomto ohledu zaprvé jelikož Komise změnou doby trvání protiprávního jednání původně vytýkané žalobci stanovila v pozdějším rozhodnutí nové datum, od kterého začíná běžet promlčecí lhůta, stanovená v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1/2003, nesprávně žalobci vytýká, že na podporu žaloby na neplatnost vznesl žalobní důvod vycházející z porušení uvedeného článku, ačkoli ho žalobce nevznesl před Tribunálem v rámci předchozí žaloby.

Zadruhé za předpokladu, že by Tribunál žalobě vyhověl na základě žalobního důvodu vycházejícího z porušení promlčecí lhůty, jelikož uvedený důvod směřuje pouze proti článku pozdějšího rozhodnutí ukládajícímu novou částku pokuty, bylo by toto rozhodnutí zrušeno částečně, pouze v rozsahu, v němž stanoví novou částku pokuty uloženou žalobci v původním rozhodnutí, a nikoli v rozsahu, v němž stanoví novou dobu trvání protiprávního jednání vytýkaného žalobci, tedy dobu, ve vztahu k níž se posuzuje promlčení pravomoci Komise uložit pokutu. V důsledku toho není třeba za účelem posouzení přípustnosti žalobního důvodu vycházejícího z porušení promlčecí lhůty předpokládat, že by měl rozsudek částečně zrušující pozdější rozhodnutí založený na posledně uvedeném žalobním důvodu za následek obnovení částky pokuty uložené žalobci v původním rozhodnutí vzhledem k povinnosti Komise přijmout opatření, která vyplývají z daného rozsudku, v souladu s článkem 266 SFEU, pokud jde zejména o její pravomoc uložit pokutu žalobci, vzhledem k nové době trvání protiprávního jednání.

(viz body 46, 48)

2. Dopis, který byl žalobcem zaslán Komisi, aby ji informoval, že bere na sebe sama hospodářskou odpovědnost za zaplacení pokuty, která by mu byla uložena na základě dotčeného protiprávního jednání, nemůže být vykládán v tom smyslu, že se vzdal uplatnění ustanovení čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1/2003, pokud jde o případné promlčení pravomoci Komise uložit mu takovou pokutu, zvláště pokud ze znění uvedeného dopisu pouze vyplývá, že žalobce uznal, že sám nese odpovědnost za zaplacení případné pokuty uložené Komisí.

Skutečnost, že podnik během správního řízení před Komisí výslovně či konkludentně přizná určité skutkové nebo právní okolnosti, totiž může sice představovat doplňující důkaz při posuzování opodstatněnosti žaloby podané k soudu, ale nemůže omezit samotný výkon práva podat žalobu k Tribunálu, jež každé fyzické či právnické osobě přiznává čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU. Bez výslovně stanoveného právního základu sledujícího tento účel porušuje takovéto omezení základní zásady legality a dodržování práva na obhajobu. Ostatně je třeba uvést, že právo na účinný procesní prostředek a spravedlivý proces je zaručeno článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, která

má podle čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce Smlouvy o FEU stejnou právní sílu jako Smlouvy. Podle čl. 52 odst. 1 této Listiny musí být každé omezení výkonu práv a svobod, které jsou jí uznány, stanoveno zákonem.

(viz body 52, 53)

3. V rámci posouzení promlčecí lhůty pro uložení pokuty, pokud z výroku jakož i z odůvodnění rozsudku vyplývá, že Tribunál zrušil článek původního rozhodnutí pouze v rozsahu, v jakém v něm Komise stanovila výši pokuty, a že v žádném případě nezrušil uvedený článek v rozsahu, v němž Komise na základě ustanovení čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 rozhodla uložit společně a nerozdílně pokutu jednomu podniku a žalobci, nelze se domnívat, že Komise přijetím pozdějšího rozhodnutí, kterým částečně zachovala pokutu původně uloženou žalobci, přijala nové rozhodnutí uložit mu pokutu.

Proto, pokud má přijetí rozhodnutí za účel a výsledek pouze částečně zachovat pokutu původně uloženou žalobci, je třeba pro posouzení opodstatněnosti žalobního důvodu vycházejícího z promlčení pravomoci Komise uložit žalobci pokutu, zohlednit datum, ke kterému Komise rozhodla pokutu žalobci uložit, totiž datum původního rozhodnutí, a nikoli datum pozdějšího rozhodnutí, které má za cíl poskytnout žalobci prospěch z účinků zrušujícího rozsudku.

(viz body 76, 77)

4. Pokud jde o promlčení stíhání v oblasti hospodářské soutěže, podle čl. 25 odst. 4 nařízení č. 1/2003 se přerušení promlčecí lhůty vztahuje na všechny podniky nebo sdružení podniků, které se na protiprávním jednání podílely.

V tomto ohledu z ustanovení čl. 25 odst. 3 a 4 nařízení č. 1/2003 vyplývá, že pokud se podnik podílel na protiprávním jednání, tedy pokud je tento podnik takto označen v napadeném rozhodnutí, působí vůči němu přerušení promlčecí lhůty vyplývající z oznámení úkonu učiněného v rámci vyšetřování a stíhání alespoň jednomu (tomuto nebo jinému) podniku, který je rovněž označen jako podnik, který se podílel na protiprávním jednání. Akty, které přerušují běh promlčecí lhůty, tedy vytváří účinky *erga omnes* vůči všem podnikům, které se zúčastnily dotčeného protiprávního jednání.

(viz body 81, 85)

5. Pokud jde o promlčení stíhání v oblasti hospodářské soutěže, z ustanovení čl. 25 odst. 3 první věty nařízení č. 1/2003 vyplývá, že pro přerušení promlčecí lhůty ve smyslu uvedeného nařízení musí být akt Komise učiněn zejména za účelem šetření nebo postupu souvisejícího s protiprávním jednáním.

V tomto ohledu, pokud jde o politiku shovívavosti zavedenou Komisí, zdá se nejprve, že program shovívavosti přímo přispívá k plné účinnosti politiky stíhání jednání porušujících pravidla hospodářské soutěže Unie, za niž je Komise odpovědná. Dále rozhodnutí poskytnout podmíněnou ochranu před pokutami žadateli o shovívavost ukazuje, že jeho žádost splňuje předpoklady, aby mohl mít na konci správního řízení za určitých podmínek prospěch z definitivní ochrany před pokutami. Konečně toto procesní postavení, přiznané žadateli o shovívavost rozhodnutím poskytnout podmíněnou ochranu před pokutami, dotyčné osobě ukládá, aby s cílem možného dovolání se definitivní ochrany před pokutami pokračovala, až do přijetí konečného rozhodnutí Komisí, v jednání splňujícím podmínky stanovené v odst. 11 písm. a) až c) oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů. Toto jednání žadatele o shovívavost se zejména vyznačuje povinností na jedné straně plně, stále a pohotově spolupracovat v průběhu celého správního postupu a na straně druhé poskytovat Komisi veškeré důkazy, které jsou v jeho držení nebo které má k dispozici a vztahují se k údajnému protiprávnímu jednání.

Proto má rozhodnutí poskytnout podmíněnou ochranu před pokutami žadateli o shovívavost v rozsahu, v němž posledně uvedenému poskytuje takové procesní postavení, zásadní význam pro to, aby Komise mohla vyšetřovat a stíhat předpokládané protiprávní jednání. Tedy je třeba mít za to, že se tento procesní akt přijatý Komisí týká šetření nebo postupu souvisejícího s protiprávním jednáním ve smyslu čl. 25 odst. 3 první věty nařízení č. 1/2003, a může tak být označen za akt, který přerušuje běh promlčecí lhůty.

(viz body 89, 96, 97)

6. Pokud jde o promlčení v záležitostech stíhání, jelikož je označení aktu Komise za akt, který přerušuje běh promlčecí lhůty, založeno na uplatnění normativních ustanovení vycházejících zejména z článku 25 nařízení č. 1/2003, jak jsou s konečnou platností vyložena unijním soudem, nemůže dřívější praxe Komise pod přezkumem ze strany unijního soudu bránit určení jiných typů aktů, které přerušují promlčecí lhůtu, nežli první žádost o informace.

(viz bod 100)

7. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 101, 102)